

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Korach - ועבד הלוי הוא

Introduction

This discourse from the Alter Rebbe (Rabbi Schneur Zalman of Liadi, 1745–1812), founder of Chabad Chassidus and author of the *Tanya* and *Shulchan Aruch HaRav*, explores the spiritual service of the Levites in the Beis HaMikdash as a model for inner emotional refinement. Rooted in Kabbalah and deeply grounded in experiential Chassidus, the teaching focuses on how intellect (specifically the faculties of *Chochmah* and *Binah*) gives rise to emotional transformation. It was selected from a broader series of teachings on the mystical anatomy of prayer, emotional development, and Divine service. The central theme revolves around the transition from hidden spiritual states into revealed emotion—mirroring the Levitic song and musical service in the Temple.

And the Levite shall serve—this means, as it is stated in the Zohar, that the entire service of the Levites was to draw down from the aspect of “He” (הוא), which is Binah, the concealed world (עלמא דאתפסין), into the revealed world (עלמא דאתגליא). And the concept is as follows: it is necessary to explain the distinction between the intellect of Abba (Chochmah) and the intellect of Imma (Binah), as explained in the discourse “מצה זו כו”.

ועבד הלוי הוא. פירוש כמ"ש בזהר שכל עבודת הלויים היינו להמשיך מבחינת הוא שהוא בינה עלמא דאתפסין על עלמא דאתגליא. והענין דהנה צריך לומר ההפך בין מוחין דאבא ומוחין דאימא (ועמ"ש בד"ה מצה זו כו')

The intellect of Abba is the comprehension of self-nullification through Chochmah, the quality of “koach mah” (כח מה) and “v’anachnu mah” (ואנחנו מה)—expressions of coldness and lofty fear, the fear of shame. It corresponds to the verse “and wisdom is found from nothingness” (והחכמה מאין תמצא), the ultimate state of nullification.

פירוש מוחין דאבא הוא בחינת השגת הביטול בבחינת חכמה שהוא בחינת כח מה ואנחנו מה שהוא בחינת קרירות שהוא בחינת יראה עילאה יראת ב'ש. שהוא בחינת והחכמה מאין תמצא תכלית הביטול

Whereas the intellect of Imma—Binah—is referred to by the verse “to bequeath to those who love Me, substance (יֵשׁ)”, for from it comes a radiance of His greatness that is comprehensible and graspable. From such comprehension is born intense love with passionate flames of fire toward G-d.

ובחינת מוחין דאימא בחינת בינה נקרא להנחיל אהבי יש שהוא מה שבא הארה מגדולתו יתברך לכלל הבנה והשגה ממש. ומעין השגה זו נולד ונמשך מזה מדת אהבה עזה בגבורות רשפי אש אליו יתברך

And in prayer, both levels are necessary: the intellect of Abba and Imma (as discussed in the discourse on “ראה אנכי נותן” about the two letters Yud and Hei in the soul).

והנה בתפלה צריך לומר שני הבחינות היינו מוחין דאבא (עמ"ש בד"ה ראה אנכי נותן בענין בחינת י"ה (שבנפש)

The intellect of Imma is the “run” (רצוא)—yearning to be absorbed Above—generated by love as a blazing flame born of contemplation on G-d’s greatness. This corresponds to the verse “if you call out to understanding (לבינה),” which inspires this longing.

פירוש שבחינת מוחין דאימא הוא הבחינת רצוא ליפלט למעלה ע"י אהבה עזה כשלהבת הנולדה מהתבוננות בגדולתו יתברך שהוא בחינת מוחין דאימא. כי אם לבינה תקרא. שמזה יהיה בחינת רצוא כנ"ל

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Korach - ועבד הלוי הוא

The intellect of Abba is the “return” (שוב), as in “if your heart runs, return to the One.” This is the state of lofty awe and shame, where one accepts the yoke of heaven in Torah and mitzvos. (See the discourse on “כי אתה גרי”)	ובחינת מוחין דאבא הוא אחר כך הבחינת שוב. כמאמר ואם רץ לבך שוב לאחד. שזהו הבחינת יראה עילאה יראת ב'ש' שהוא בחינת מוחין דאבא שמקבל עליו עול מלכות שמים בעסקו בתורה ובמצות ועמ"ש בביאור על פסוק כי אתה גרי.
And though the intellect of Abba is loftier than that of Imma, nevertheless, one must begin with Imma, because the main thing is to illuminate the body—and this is done through revealed love, which comes from the understanding of Binah, being closer to the heart (since “Chochmah is in the brain and Binah is in the heart,” and the heart is closer to the body).	והנה עם היות שבחינת מוחין דאבא הם נעלים ממוחין דאימא אף על פי כן צריך גם כן מוחין דאימא בתחלה ע"כ כי העיקר הוא להאיר את הגוף והוא על ידי אהבה שבגילוי הנמשכת ממוח הבינה שרוב יותר לגוף (כי חכמה מוחא ובינה לבא והלב קרוב יותר לגוף).
And even though Abba is loftier, the Infinite One is incomparably beyond both. “No thought can grasp Him at all.” So too, the level of intellect of Abba—where love is still concealed—is distant from us (see the discourse on Shemini Atzeres: “I said I will be wise, but it is far from me,” just as a child is formed not near the father, but in the mother’s womb).	ובחינת מוחין דאבא אף שמעלתם גבוהה יותר מן הבינה. הלא אין סוף ברוך הוא הוא נעלה עוד יותר לאין ערך ולית מחשבה תפיסא ביה כלל. כן למשל בחינת מוחין דאבא שהאהבה היא שם בהעלם שהוא נעלה מאתנו יותר (וכמ"ש בד"ה ביום השמיני עצרת גבי אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני. שכל גדול ה' עד מ'של הוא בריחוק מקום מהאב כי אם בבטן אמו). (ע"ש).
Therefore, it is necessary to give birth to the love in prayer from concealment into revelation, in order to illuminate the body—through contemplation from the level of Imma, which gives birth to children, meaning love and all holy emotions. Afterwards, one must shine upon them from the level of Abba (see the discourse “צאנה וראינה” about “wine that gladdens”—to illuminate the face with oil).	ולכן צריך להוליד האהבה שבתפלה מהעלם לגילוי בכדי להאיר את הגוף (ועמ"ש בד"ה והיה לכם לציצית. בענין מוח ולב מים ואש) שזהו על ידי התבוננות מבחינת מוחין דאימא שהיא המולדת הבנים שהם אהבה וכל המדות הקדושות ואחר כך צריך להאיר בהם מבחינת מוחין דאבא (ועמ"ש בד"ה צאנה וראינה בענין ויין ישמח כו' בכדי להצהיל פנים משמן). (ע"ש).

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Korach - ועבד הלוי הוא

This was the service of the Levites: “And the Levite shall serve”—their entire task was to extract emotions of love and awe from concealment (the level of “He”) into revelation. This was through contemplation. (See the discourse on “והיה מספר בני ישראל” regarding “who created these.”)	וזה היתה עבודת הלויים דכתיב ועבד הלוי הוא פירוש לשכל עבודתם היתה להוציא המדות אהבה ויראה מהעלם מבחינת הוא עלמא דאתבסין אל הגילוי. שהוא על ידי התבוננות (ועמ"ש בביאור על פסוק והיה מספר בני ישראל בענין מי ברא אלה).
And so their service was in song, with voice and instruments (see the discourse “מזמור שיר תנפת הבית”). There are many kinds of instruments, as it says: “Praise Him with the blast of the shofar... with lyre and harp... with timbrel and dance...”—because there are many types of emotional arousal.	ולכן היתה עבודתם בשירה בפפה בקול ובזמרה בכלי (ועמ"ש בד"ה מזמור שיר תנפת הבית) וגיש כמה כלים כמו שפתיב הללויה בתקע שופר הללויה בנגל וכנור הללויה בתוף ומחול כו' שהוא שיש כמה מיני התלהבות לשבתגלות.
There is yearning and fiery emotion expressed through joy and happiness, and also emotion in the form of brokenness and bitterness of heart. All of these are expressions of the revealed heart. Corresponding to these, there are different musical instruments.	יש תשוקה והתלהבות בבחינת שמחה וחדוה. ויש שהיא בבחינת מרירות ולב נשבר והכל הם בהתגלות הלב.
So too, “praise Him with the blast of the shofar”—the shofar is a sound that causes trembling and a broken heart. This is the concept of the tekiyas and shevarim (the blasts and broken sounds).	וגיש כן כנגד זה כמה מיני כלי זמר. ועל דרך זה הוא ענין הללויה בתקע שופר שופר שהוא קול המטיל חרדה ולב נשבר שזהו ענין התקיעות והשברים.
Similarly, “clashing cymbals of teruah” also correspond to the fervor that arises from bitterness and a broken heart.	וכן צלצלי תרועה הם גם כן כנגד ההתלהבות לשברירות ולב נשבר.
“Ugav” (flute) is a musical instrument of joy—it corresponds to love and fiery passion that emerges from happiness.	ועוגב הוא כלי זמר של שמחה שהוא נגד האהבה והתלהבות שפשומחה.
This was the Levites’ service—with varied instruments, all to serve the level of “He”—“He made us” (הוא עשנו), meaning to draw down the emotions from concealment into revelation. (See the discourse “צו את בני ישראל” on “to offer to Me in its appointed time,” and the discourse on “ושאבתם מים” on the libation of wine and water. Also see elsewhere on “ברוך ויהי העולם, ברוך הוא.”)	וזה היתה עבודת הלויים בכלי זמר בכמה מינים שהכל הוא לעבד את בחינת הוא. בחינת הוא עשנו. להמשיך המדות מהעלם אל הגילוי (ועמ"ש סד"ה צו את בני ישראל גבי להקריב לי במועדו ועמ"ש בד"ה ושאבתם מים בענין נסוד היין ונסוד המים. ועמ"ש במקום אחר). בענין ברוך שאמר ויהי העולם ברוך הוא.

[NOTE Summary:

The Alter Rebbe begins by citing the verse “ועבד הלוי הוא”—“and the Levite shall serve”—which the Zohar interprets as referring to the Levites’ spiritual role of drawing down

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Korach - ועבד הלוי הוא

Divine energy from the concealed world (*Alma d'Itkasya*, associated with *Binah*) into the revealed world (*Alma d'Itgalia*).

He develops this through the lens of the two intellectual faculties:

- **Mochin d'Abba (Chochmah)** represents the *bitul* (self-nullification) of pure wisdom. It is cold, distant, and abstract—corresponding to *Yir'ah Ila'ah*, a lofty fear born of awe and shame.
- **Mochin d'Imma (Binah)** represents understanding that makes Divine greatness graspable. This comprehension gives rise to emotional intensity, especially *Ahavah* (love) in the form of fiery passion.

In the structure of prayer, these two must be integrated. The first stage, corresponding to *Mochin d'Imma*, produces the emotional upward yearning (*Ratzoh*) that stems from contemplation and love. The second stage, *Mochin d'Abba*, introduces *Shov*—the return—grounded in reverence and commitment to Torah and mitzvos.

Even though *Abba* is loftier, the Alter Rebbe emphasizes that *Imma* must come first. Since the goal is to affect the physical body—our lower reality—the emotional drive from *Binah*, which is more connected to the heart and thus the body, is the beginning point of transformation. The love generated through *Binah* is vivid, palpable, and thus capable of illuminating the body and initiating spiritual elevation.

This mirrors pregnancy: the child develops in the mother's womb, not directly from the father. So too, love and emotion are born from *Binah*'s understanding, even if *Chochmah* represents a deeper, more essential truth.

The Levites' role in the Temple, then, was to externalize these hidden emotions. Through musical instruments and song—manifestations of inner fire, joy, longing, or even bitterness—they drew the soul's concealed capacities into revealed states. The diversity of instruments, such as shofar (for trembling and brokenheartedness), cymbals, or the *ugav* (flute of joy), corresponds to different shades of emotional expression. Their service was thus not mere ceremony, but a channel for mystical energy: to “serve the level of *Hu* (‘He’),” meaning to draw the Divine from concealment (*He*) into tangible, personal experience.

Practical Takeaway

Each person contains both *Abba* and *Imma*—wisdom and understanding, awe and love, transcendence and intimacy. While lofty insights may seem impressive, they remain distant unless they birth emotion. The Alter Rebbe teaches that spiritual progress starts by engaging the

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Korach - ועבד ה' הוא

heart through deep contemplation—generating passionate love for G-d that moves the body and soul.

We should begin with *Binah*—meditative understanding of G-d's greatness—and allow it to kindle fiery desire and devotion. Only afterward do we ascend to *Chochmah*'s higher awareness, guiding that love into service with humility and awe. This is not a dry intellectual exercise but a musical, emotional revelation—our inner Levite—transforming abstract knowledge into living connection.

Just as the Levites used many instruments to express the full range of emotions, we too must learn to express the richness of our spiritual longing—whether through joy, tears, brokenness, or song. Our prayers, actions, and study become instruments to draw the Divine into our world.

Chassidic Story

Once, during a farbrengen with the Alter Rebbe, a Chassid asked him: “Why is it that during davening, I sometimes feel a great warmth and love toward Hashem, but later it fades?”

The Alter Rebbe replied with a parable:

“A father once sent a letter to his son, sealed in a wax envelope. The son, excited, brought it near a flame to warm the wax and open it—but held it too close. The letter caught fire and was destroyed.”

He continued: “*Binah* is the warmth that melts the seal. But without *Chochmah*—clarity and restraint—it can burn the very message it came to reveal.”

He concluded: “The Levites sang with passion, but it was the Kohanim who offered the service with precision. Your love must be strong, but it must also be directed. Begin with fire, but return with humility.”

Source: Told by the Mitteler Rebbe in *Imrei Binah*, and preserved by the Rebbe Rayatz in his *Sichos* (1940). **END NOTE]**